

Tirsdag den 15. juni 2010

Fremskridt med hensyn til gennemførelse af 2015-målene: midtvejsrevision som forberedelse til FN's møde på højt niveau i september 2010

P7_TA(2010)0210

Europa-Parlamentets beslutning af 15. juni 2010 om de fremskridt, der gøres med hensyn til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene: midtvejsevaluering som forberedelse til FN's møde på højt plan i september 2010 (2010/2037(INI))

(2011/C 236 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000,
- der henviser til Det Europæiske Råds møde den 17. og 18. juni 2010 med fokus på millenniumudviklingsmålene,
- der henviser til forpligtelserne om bistandens størrelse, bistand til de afrikanske lande syd for Sahara og bistandens kvalitet, der blev indgået på G8-topmødet i Gleneagles i 2005 og på alle efterfølgende G8- og G20-møder,
- der henviser til G20-topmødet, som blev afholdt i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009, og G20-topmødet, som blev afholdt i London den 2. april 2009,
- der henviser til G8-topmødet, som blev afholdt i L'Aquila, Italien, fra den 8.-10. juli 2009,
- der henviser til Den Europæiske Konsensus om Udvikling ⁽¹⁾ og EU's adfærdskodeks for komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitikker ⁽²⁾,
- der henviser til Monterreykonsensusen, som blev vedtaget på den internationale konference om udviklingsfinansiering i Monterrey, Mexico, fra den 18.-22. marts 2002,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet og Accrahandlingsplanen,
- der henviser til opfordringen fra Addis Abeba om at træffe omgående foranstaltninger til fordel for mødres sundhed, opfordringen fra Berlin og de strategiske alternativer for ngo'er, hvoraf de to sidstnævnte dokumenter er udsendt til påmindelse om 15-årsdagen for FN's internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD/15),
- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder, at »Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. april 2005 om sammenhæng i udviklingspolitikken ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde ⁽⁴⁾ (»instrumentet for udviklingssamarbejde« (DCI)),

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets konklusioner 9558/2007 af 15. maj 2007.

⁽³⁾ KOM(2005)0134 endelig.

⁽⁴⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

Tirsdag den 15. juni 2010

- der henviser til artikel 7 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (Lissabontraktaten), hvori det bekræftes, at EU skal sikre sammenhæng mellem sine politikker og aktiviteter, samtidig med at der tages højde for alle mål,
 - der henviser til ILO's dagsorden for anstændigt arbejde og til ILO's globale jobpakt, der blev vedtaget ved global konsensus den 19. juni 2009 på Den Internationale Arbejdskonference,
 - der henviser til FN's generalsekretærs rapport fra juli 2009 om gennemførelsen af millenniumerklæringen,
 - der henviser til UNDP's rapport med titlen »Beyond the Midpoint: achieving the Millennium Development Goals«, som blev offentliggjort i januar 2010,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen » En EU-handlingsplan i tolv punkter til støtte af Millenniumsudviklingsmålene« ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner om fremskridt med det europæiske handlingsprogram til bekæmpelse af hiv/aids, malaria og tuberkulose gennem eksterne foranstaltninger (2007-2011),
 - der henviser til Domstolens dom af 6. november 2008 om Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) eksterne låneaktiviteter ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. april 2006 om bistandseffektivitet og korruption i udviklingslandene ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. juni 2007 om »millenniumudviklingsmålene - midtvejsstatus« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 4. september 2008 om moderdødelighed ⁽⁵⁾, af 24. marts 2009 om kontrakterne om millenniumudviklingsmålene ⁽⁶⁾ og af 25. marts 2010 om følgerne af den internationale finansielle og økonomiske krise for udviklingslande og udviklingssamarbejde ⁽⁷⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0165/2010),
- A. der henviser til, at nedbringelse og udryddelse af fattigdom i henhold til Lissabontraktaten er hovedmålet for EU's udviklingspolitik, samtidig med at det både er en moralsk forpligtelse og i EU's egen langsigtede interesse,
- B. der henviser til, at både EU, i sin egenskab af verdens største donor, og medlemsstaterne skal påtage sig en ledende rolle på mødet om millenniumudviklingsmålene i september, og skal vedtage en ambitiøs, fælles holdning, som kan virke som drivkraft med henblik på at opfylde millenniumudviklingsmålene inden for tidsfristen,
- C. der henviser til, at EU i øjeblikket mangler omkring 20 mia. euro for at kunne overholde sine udgiftsforpligtelser i forbindelse med millenniumudviklingsmålene,

⁽¹⁾ KOM(2010)0159 endelig.

⁽²⁾ Sag C-155/07, Europa-Parlamentet mod Rådet og Den Europæiske Union, EUT C 327 af 20.12.2008, s. 2

⁽³⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 316.

⁽⁴⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 232.

⁽⁵⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 62.

⁽⁶⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 15.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0089.

Tirsdag den 15. juni 2010

- D. der henviser til, at nogle EU-medlemsstater skærer ned i deres bistandsbudgetter,
- E. der henviser til, at værdien af de globale finansielle transaktioner er nået op på et niveau, der er 70 gange større end verdens BNI,
- F. der henviser til, at uforudsigelig bistand kan være ødelæggende for modtagerlandene, og at en forbedring af bistandens kvalitet ville kunne frigive yderligere 3 mia. euro om året til EU's og medlemsstaternes udviklingsbudgetter ⁽¹⁾,
- G. der henviser til, at 82 % af IMF's nye lån er gået til lande i det europæiske område, mens de mindst udviklede lande ville have fordel af at modtage en større andel af IMF's nye lån,
- H. der henviser til, at selv om G20 er mere repræsentativt end G8, så er FN stadig det mest vidtfavnende forum for behandling af spørgsmål vedrørende global styring,
- I. der henviser til, at inkonsekvente EU-politikker ikke må underminere virkningen af udviklingsfinansieringen,
- J. der henviser til, at der via pengeoverførsler hvert år bidrages med mindst 300 mia. amerikanske dollars til udviklingslandes økonomier ⁽²⁾,
- K. der henviser til, at alle otte millenniumudviklingsmål, på trods af opmuntrende fremskridt for nogle af millenniumudviklingsmålene, på nuværende tidspunkt stadig ikke er nået, og kun en resolut politisk vilje kan gøre det muligt at opfylde millenniumudviklingsmålene i de fem år, der er tilbage inden tidsfristen udløber i 2015,
- L. der henviser til, at nogle af de mindst udviklede lande ikke har udsigt til at opfylde nogen af millenniumudviklingsmålene,
- M. der henviser til, at den nuværende fødevarer- og brændstoftkrise kombineret med den globale økonomiske nedgang har ført til tilbagegang i forhold til det seneste årtis fremskridt i bekæmpelsen af fattigdom,
- N. der henviser til, at ejendomsret til jord skaber incitamenter for enkeltpersoner, familier og fællesskaber til at tage kontrol over deres egen udvikling og sikre fødevarerikkerheden på lokalt niveau,
- O. der henviser til, at afbødningen af klimaændringer i udviklingslande kan komme til at koste ca. 100 mia. amerikanske dollars om året i 2020 ⁽³⁾, og den økonomiske krise mindst lige så meget ⁽⁴⁾,
- P. der henviser til, at situationen i udviklingslande med »mellemindkomst« ikke bør ignoreres, når man evaluerer millenniumudviklingsmålene, da disse lande fortsat vil have brug for hjælp på deres vej mod at nå deres fulde udviklingspotentiale,
- Q. der henviser til, at de industrialiserede lande bærer hovedansvaret for klimaændringerne og den finansielle og økonomiske krise,
- R. der henviser til, at antallet af fattige arbejdstagere og arbejdstagere i sårbare job er stigende,
- S. der henviser til at mangel på fred og sikkerhed, demokrati og politisk stabilitet ofte forhindrer fattige lande i at indfri deres fulde udviklingspotentiale,
- T. der henviser til, at korrupsion ødelægger produktiviteten, skaber ustabilitet og har en afskrækkende virkning i forhold til udenlandske investeringer,

⁽¹⁾ »Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach«, Europa-Kommissionen, oktober 2009.

⁽²⁾ »Migration and Remittance Trends 2009«, Verdensbanken, november 2009.

⁽³⁾ Flere internationale midler til klimafinansiering: Et europæisk koncept for en aftale i København, KOM(2009)0475.

⁽⁴⁾ Swimming Against the Tide: How Developing Countries are Coping with the Global Crisis, Verdensbanken, Marts 2009.

Tirsdag den 15. juni 2010

- U. der henviser til, at ulovlig kapitalflugt fra udviklingslandene anslås til at udgøre mellem 641 og 941 mia. amerikanske dollars, og at denne udstrømning undergraver udviklingslandenes evne til at skabe deres egne ressourcer og tildele flere midler til fattigdomsbekæmpelse ⁽¹⁾,
- V. der henviser til, at selvom der er sket store fremskridt med hensyn til nogle af millenniumudviklingsmålene for sundhed, er de tre millenniumudviklingsmål for sundhed, og i særdeleshed målet vedrørende moderdødelighed, de mål, der er længst fra at være opfyldt,
- W. der henviser til, at 13 % af den samlede moderdødelighed i udviklingslandene skyldes usikre aborter, og at denne andel er meget højere i Afrika ⁽²⁾,
- X. der henviser til, at midlerne til familieplanlægning opgjort pr. kvinde er faldet markant i løbet af det seneste årti,
- Y. der henviser til, at der stadig vil være fattigdomsrelaterede udfordringer og lidelser i de fattige lande, selvom vi når alle millenniumudviklingsmålene,
- Z. der henviser til, at det vil betyde fortsat lidelse for mange millioner fattige mennesker og føre til en alvorlig udhuling af tilliden mellem nord og syd, hvis det ikke lykkes os at opfylde løfterne i millenniumudviklingsmålene,

I. Finansiering

1. forventer, at der på Det Europæiske Råds møde i juni 2010 vil blive indgået aftale om en ambitiøs, fælles EU-holdning forud for FN-mødet i september om millenniumudviklingsmålene, og at der vil blive indgået nye, resultatorienterede, supplerende, gennemsigtige og målbare forpligtelser;
2. opfordrer medlemsstaterne til at opfylde de forpligtelser, som de indgik som en del af Den Europæiske Konsensus om Udvikling;
3. påpeger, at opfyldelse af 2015-målene skal forblive en væsentlig målsætning for EU; understreger, at fattigdomsbekæmpelse gennem opfyldelse af 2015-målene skal anerkendes utvetydigt som overordnet ramme for EU's udviklingspolitik, og at dette skal afspejles klart i alle relevante politikker, herunder handelspolitikken, og lovforslag; mener, at 2015-målene ikke bør betragtes som et teknisk forhold, som kan løses ved blot at tildele flere penge eller handelsmuligheder, uden at man identificerer og tager fat på de underliggende årsager til fattigdom
4. understreger, at tallene i den seneste FN-rapport med titlen »Rethinking Poverty« ikke bare er foruroligere, men en klar angivelse af, at der er reel risiko for, at millenniumudviklingsmålene ikke opfyldes;
5. opfordrer alle medlemsstater til at holde deres løfter om 0,7 % i bistand inden 2015;
6. opfordrer EU og medlemsstaterne til at indføre bedre regler om ansvarlighed for så vidt angår deres tilsagn om at yde 0,7 % af BNI i bistand i 2015, herunder iværksættelse af en peer review-proces for officiel udviklingsbistand, som inden for rammerne af Rådet (udenrigsanliggender) vurderer fremskridtene mod målet om 0,7 % i 2015 og munder ud i en rapport til Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet;
7. opfordrer alle medlemsstater til at indføre foranstaltninger vedrørende udviklingsbistand og udarbejde flerårige tidsplaner med henblik på at opfylde millenniumudviklingsmålene; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den officielle bistand til udviklingslandene er fuldt ud gennemsigtig, og anmoder den i overensstemmelse hermed om at offentliggøre de beløb, som medlemsstaterne har anvendt til officiel bistand til udviklingslandene;
8. opfordrer EU og OECD til ikke at udvide definitionen af officiel bistand til udviklingslandene eller at medregne eftergivelse af gæld eller andre finansielle strømme, der ikke er officiel bistand til udviklingslandene, som udviklingsbistand;

⁽¹⁾ Professor Guttorm Schjelderup, høring i Europa-Parlamentet, den 10. november 2009.

⁽²⁾ »Facts on induced abortion worldwide«, Verdenssundhedsorganisationen og Guttmacher Institute, 2007.

Tirsdag den 15. juni 2010

9. opfordrer alle medlemsstater til inden for G20- og FN-rammen at slå hårdt ned på skattely, skatteunddragelse og ulovlige finansielle strømme og til at fremme større gennemsigtighed, herunder systematisk offentliggørelse af multinationale selskabers overskud og skatteudgifter og et landespecifikt rapporterings-system for at give udviklingslandene mulighed for at bevare deres egne ressourcer til udvikling af deres lande;
10. opfordrer EIB til at revidere sin politik vedrørende offshorefinanscentre på grundlag af mere stricte kriterier end OECD's liste for definitionen af forbudte og overvågede retsområder og til at sikre dens gennemførelse og fremlægge årsberetninger om fremskridt;
11. opfordrer alle medlemsstater og det internationale samfund til at træffe foranstaltninger, der skal gøre pengeoverførsler billigere;
12. opfordrer medlemsstaterne til at støtte FN-initiativer og træffe foranstaltninger til at øge ansvarligheden hos långiver og låntager i forbindelse med transaktioner i statsgældspapirer;
13. opfordrer alle medlemsstaterne og det internationale samfund til at yde en fornyet indsats for at lette gældsbyrden for de mindst udviklede lande, der har gode resultater med hensyn til ansvarlighed, gennemsigtighed og god regeringsførelse;
14. opfordrer EU til at yde betydelig finansiering for at hjælpe de fattige lande med at bekæmpe konsekvenserne af klimaændringer og den økonomiske krise; fastholder, at denne finansiering skal udgøre et reelt supplement til de nuværende bistandsforpligtelser;
15. opfordrer alle medlemsstater til at forpligte sig til at afsætte betydeligt flere ressourcer til udviklings-samarbejde og nødhjælp i de kommende finansielle overslag og Den Europæiske Udviklingsfond;
16. opfordrer Kommissionen til at anvende sine eksisterende instrumenter til samarbejde med udviklingslandene, herunder ENP-handlingsplanerne, det østlige partnerskab, GSP og GSP+, til yderligere at definere og gennemføre konkrete skridt, som skal lette opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene;
17. opfordrer alle medlemsstater til en betragtelig forhøjelse af den støtte, der ydes i form af budgetstøtte, navnlig via kontrakter om millenniumudviklingsmålene, men insisterer på, at demokrati, menneskerettigheder, styreform og andre vigtige kriterier skal være opfyldt, og at der skal være mere og bedre overvågning og revisioner;
18. opfordrer alle medlemsstater til at sikre, at EU fortsætter med at virke gennem en lang række eksisterende finansielle instrumenter på globalt niveau og i de enkelte lande ud over budgetstøtte, herunder den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria og gennem andre relevante organisationer og mekanismer, navnlig organisationer og fællesskaber i civilsamfundet;
19. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at forbedre donorkoordineringen ved, i overensstemmelse med Paris- og Accraerklæringerne, at yde ubunden støtte, og derved reducere den voldsomme fragmentering af støttebudgetter, hvilket er bydende nødvendigt for bistandens sammenhæng og afbinding af bistand; anerkender også, at forskellige medlemsstater kan tilbyde ekspertviden om forskellige geografiske områder og inden for forskellige udviklingssektorer;

II. Sammenhæng i udviklingspolitikken

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at det primære ansvar for programmeringen af udviklingsmidler og fastsættelse af prioriteter i EU's nye institutionelle struktur fortsat henhører under kommissæren for udvikling;
21. opfordrer EU til at træffe konkrete foranstaltninger mod fattigdom ved at vedtage en sammenhængende politik, der omfatter områderne handels- og udviklingssamarbejde såvel som den fælles landbrugs- og fiskeripolitik med henblik på at undgå direkte eller indirekte negative konsekvenser for udviklingslandenes økonomier;

Tirsdag den 15. juni 2010

22. opfordrer EU til at opretholde princippet om fødevarerikkerhed i udviklingslandene og til indtrængende at opfordre alle aktører til at overholde dette princip under de aktuelle WTO-forhandlinger;
23. mener, at opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene kræver foranstaltninger til at fremme adgangen til jord, vand og biodiversitetsressourcer samt foranstaltninger til at fremme en politik med lokal støtte til bæredygtige små landbrug;
24. opfordrer EU til at »udviklingssikre« sine fiskeriaftaler, så de tager fuldt hensyn til sociale og økonomiske konsekvenser for lokale samfund, navnlig gennem langsigtet EU-sektorstøtte samt en mekanisme, der sikrer at en rimelig del af EU-flådens adgangsomkostninger, dækkes af skibsrederne;
25. opfordrer EU til ikke at presse fattige lande med sin handelspolitik, så de åbner for sårbare markedssektorer, når deres udviklingsniveau gør, at de ikke er i stand til at konkurrere på rimelige betingelser på globalt plan og samtidig at øge fokus på aspekter, der er til gavn for de fattige i EU's Aid for Trade-politik;
26. opfordrer EU til at kæmpe for, at Doha-WTO-runden afsluttes i tide og med fokus på udvikling;
27. opfordrer til, at en risikovurdering af klimaændringerne systematisk skal indarbejdes i alle aspekter af den politiske planlægning og beslutningstagning, herunder handel, landbrug og fødevarerikkerhed; kræver, at resultatet af denne vurdering anvendes til at formulere klare retningslinjer for en bæredygtig politik for udviklingssamarbejde;
28. understreger, at der er behov for et effektivt globalt svar på problemet vedrørende klimaændringer, hvor industrilandene påtager sig deres ansvar og indtager en førende rolle i bekæmpelsen af virkningerne af drivhusgasser, der truer millenniumudviklingsmålene, hvis de ikke bliver håndteret;
29. opfordrer EU og medlemsstaterne, der er parter til protokollen om strategisk miljøvurdering til Espoo-konventionen, til fuldt ud at overholde protokollens bestemmelser, når de hjælper med at udvikle programmer og offentlige projekter i udviklingslande;
30. er overbevist om, at handel kan være en stærk drivkraft for økonomisk vækst, selv om handel alene ikke kan løse udviklingsproblemerne; tror, at den langsomme udvikling i forhandlingerne under Doharunden hæmmer det internationale handelssystemets bidrag til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene; understreger, at en positiv afslutning af Doharunden kunne bidrage til at stimulere økonomien på verdensplan; noterer sig UNCTAD's og andre institutioners undersøgelser, der viser, at en omfattende handelsliberalisering i de mindst udviklede lande sjældent har udmøntet sig i varig og væsentlig fattigdomsbekæmpelse, og har bidraget til en forringelse af udviklingslandenes handelsvilkår, navnlig afrikanske landes handelsvilkår;
31. understreger betydningen af indsatsen for at lette integrationen af udviklingslandene i verdensøkonomien; gentager, at åbenhed over for handel og støtte til forsyningskapacitet er væsentlige elementer i enhver sammenhængende udviklingsstrategi, og at initiativer vedrørende handelsrelateret faglig bistand er et supplerende værktøj til at håndtere udryddelse af fattigdom og underudvikling;
32. erindrer om, at en forbedring af udviklingslandenes og de mindst udviklede landes handelskapacitet kan hjælpe dem til at erhverve sig de handelsrelaterede kompetencer og den infrastruktur, som er en forudsætning for, at de vil kunne gennemføre og drage fordel af WTO-aftalerne, udvide handelen, gøre brug af nye og eksisterende handelsmuligheder, gennemføre nye aftaler og tilpasse sig et udenrigshandelsmiljø, som er i konstant forandring;
33. glæder sig over eksisterende initiativer på EU- og WTO-plan på området vedrørende handel med udviklingslandene, navnlig »alt undtagen våben«-initiativet, GSP og GSP+ samt asymmetriprincippet og overgangsperioderne, der er forhandlet i alle de eksisterende europæiske partnerskabsaftaler (ØPA'er), og beder Kommissionen om at konsolidere denne politiske strategi; påpeger, at GSP-systemet giver sine brugere mere stabilitet og forudsigelighed og flere handelsmuligheder; noterer sig, at der gives yderligere præferencer (gennem GSP-ordningen) til lande, som har ratificeret og på en effektiv måde gennemført centrale internationale konventioner om bæredygtig udvikling, sociale rettigheder og forsvarlig forvaltning;

Tirsdag den 15. juni 2010

34. opfordrer Kommissionen til at forbedre udviklingsindholdet i de nuværende WTO-forhandlinger og forhandlinger om bilaterale frihandelsaftaler;

35. erindrer om, at strategien for bistand for handel har til formål at understøtte fattige og sårbare lande i at udvikle den grundlæggende økonomiske infrastruktur og de værktøjer, de behøver for at kunne udnytte handel som drivkraft for økonomisk vækst og udvikling; glæder sig over Kommissionens erklæringer om, at EU allerede har opfyldt sit mål om at give 2 mia. euro til handelsrelateret bistand inden 2010, eftersom den samlede støtte til handelsrelateret bistand fra EU og medlemsstaterne nåede 2,15 mia. euro i 2008 (1,14 mia. euro fra medlemsstaterne og 1,01 mia. euro fra EU), og bemærker, at der også er opnået vigtige resultater for hele dagsordenen for handelsrelateret bistand, herunder transport og energi, produktionssektorer og handelsrelateret tilpasning; opfordrer alligevel Kommissionen til at forelægge detaljerede oplysninger (herunder tal) om de budgetposter, der anvendes til finansiering af handelsrelateret bistand og bistand for handel;

36. opfordrer på det kraftigste Kommissionen og medlemsstaterne til at tage mere hensyn til og støtte de mindst udviklede lande med henblik på at øge EU's samlede finansiering til handelsrelateret bistand, som ikke er steget væsentligt i den seneste tid; mener, at da regional integration får stadig større betydning i forbindelse med EU's dagsordenen for handelsrelateret bistand, bør indsatsen for at fuldende AVS-landenes regionale handelsrelaterede bistandspakker øges; mener, at der er plads til forbedring med hensyn til bistandseffektiviteten gennem en øget fælles analyse, fælles kriseløsningsstrategier og fælles foranstaltninger i forbindelse med handelsrelateret bistand;

37. mener, at syd-syd-dimensionen er ved at blive en hurtigt voksende del af verdenshandelen, som kan blive mere og mere relevant i forhold til at sikre de fattigste landes udvikling, og bør derfor ansøges og støttes;

III. Prioriterede millenniumudviklingsmål

38. opfordrer EU til at fastholde en integreret og omfattende tilgang til millenniumudviklingsmålene og samtidig anerkende, at alle individuelle mål er indbyrdes forbundne og udgør de minimumskrav, der skal opfyldes for at kunne udrydde fattigdom;

Sundhed og uddannelse

39. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at afsætte mindst 20 % af alle udviklingsudgifter til grundlæggende sundhed og uddannelse, øge deres bidrag til den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria, øge deres bevillinger til andre programmer, som har til formål at styrke sundhedssystemer og prioritere mødres sundhed og indsatsen for at bekæmpe børnedødelighed;

40. opfordrer udviklingslandene til at bruge mindst 15 % af de nationale budgetter til sundhed og styrke deres sundhedssystemer;

41. opfordrer EU og udviklingslandene til at fremme den frie adgang til sundhedspleje og uddannelse;

42. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at vende den bekymrende nedgang i støtten til seksuel og reproduktiv sundhed og tilsvarende rettigheder i udviklingslandene og til at støtte politikker vedrørende frivillig familieplanlægning, sikker abort, behandling af seksuelt overførte infektioner og udlevering af reproduktive sundhedsprodukter i form af livreddende lægemidler og svangerskabsforebyggende midler, herunder kondomer;

43. beder Kommissionen, medlemsstaterne og udviklingslandene om at behandle millenniumudviklingsmål 5 (om forbedring af mødres sundhed), millenniumudviklingsmål 4 (om børnedødelighed) og millenniumudviklingsmål 6 (om hiv/aids, malaria og tuberkulose) på en sammenhængende holistisk måde sammen med millenniumudviklingsmål 3 (om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse);

44. kræver, at lande- og regionalstrategier lægger vægt på behovet for en lovgivning, der bekæmper vold mod og diskrimination af kvinder, tilskynder kvinders deltagelse i beslutningsprocessen og tydeligere understreger behovet for kønsspecifikke politikker;

Tirsdag den 15. juni 2010

45. gentager, at EU bør støtte de udviklingslande, som udnytter den såkaldte fleksibilitet, der er indbygget i TRIPS-aftalen, med henblik på at kunne tilbyde lægemidler til overkommelige priser i deres nationale folkesundhedsprogrammer; understreger, at de aftaler, der sikrer adgang til generiske lægemidler, ikke må undermineres af frihandelsaftaler;

Sårbare grupper

46. opfordrer EU til at rette mindst halvdelen af sin støtte mod de mindst udviklede lande og at rette denne støtte mod de mest trængende grupper i disse lande med særlig fokus på kvinder, børn og handicappede og til at integrere sårbare gruppers interesser på en mere effektiv måde i sine udviklingsstrategier;

47. støtter i denne forbindelse Kommissionens forslag om inden for rammerne af midtvejsevalueringen af AVS-programmerne at omfordele midler til de lande, der er længst fra at opfylde målene;

48. opfordrer EU og udviklingslandene til at være særligt opmærksomme på mindretals ubestridelige rettigheder og insisterer på, at EU indsætter menneskerettigheds- og ikkeforskelsbehandlingsklausuler i sine internationale aftaler, bl.a. med hensyn til forskelsbehandling på grund af køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder, seksuel orientering samt forskelsbehandling af personer, der lever med hiv/aids;

Frihed fra sult

49. opfordrer EU og partnerregeringerne til at øge investeringerne i landbrug og fødevarer sikkerhed til et niveau, hvor alle er garanteret frihed fra sult, og i den forbindelse navnlig at rette fokus på presserende sult, små landbrug og sociale beskyttelsesprogrammer;

50. opfordrer Kommissionen til at fremme ejendomsret til jord som et redskab til fattigdomsbekæmpelse og garanti for fødevarer sikkerhed ved at styrke ejendomsrettighederne og lette adgangen til lån for landbrugere, små virksomheder og lokalsamfund;

Anstændigt arbejde

51. er alvorligt bekymret over, at udenlandske investorer med støtte fra deres regeringer erhverver landbrugsarealer (især i Afrika), hvilket kan undergrave den lokale fødevarer sikkerhed og få alvorlige og vidtrækkende konsekvenser i udviklingslandene; opfordrer indtrængende FN og EU til at imødegå de negative virkninger af erhvervelsen af landbrugsjord (herunder ekspropriering af mindre landbrug og ikke-bæredygtig anvendelse af jord og vandressourcer) ved at anerkende befolkningens ret til kontrol med landbrugsarealerne og andre vitale naturlige ressourcer;

52. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at styrke deres indsats i bekæmpelsen af børnearbejde både ved at støtte specifikke programmer og gennem retningslinjer for udviklingspolitikker og international handel;

53. opfordrer EU og udviklingslandenes regeringer til med stor styrke at støtte ILO's globale jobpakt og effektivt at overholde alle aspekter af dagsordenen for anstændigt arbejde;

54. opfordrer Kommissionen til at overvåge arbejdstagernes sociale beskyttelse, sociale dialog og de grundlæggende arbejdsstandarder i udviklingslandene og om nødvendigt at skabe incitament og anvende sanktioner gennem handelsaftaler og alle andre tilgængelige instrumenter;

IV. Forvaltning

55. opfordrer Verdensbanken og IMF til at tildele underrepræsenterede lande en mere rimelig andel af stemmerettighederne og samtidig sikre, at låntagere og långivere har lige stemmerettigheder på kort sigt, og at lån ikke undergraver de principper om ejendomsret, som blev fastsat i Paris og Accra;

Tirsdag den 15. juni 2010

56. opfordrer IMF til at øge lavindkomstlandenes adgang til dens gunstige faciliteter og øge tildelingen af særlige trækningsrettigheder til lavindkomstlandene på grundlag af deres behov;
57. agter, når det er med til at træffe beslutning om den kommende revision af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) eksterne mandat, at sikre at EIB's udviklingsforpligtelser opfyldes og tilpasse EIB's ressourcer bedre til udviklingslandenes behov, herunder udlånsfaciliteter, der er gensidigt effektive og virker til gavn for de fattige;
58. opfordrer alle medlemsstater og det internationale samfund til at sikre, at FN bliver ved med at være det foretrukne forum for behandling af spørgsmål vedrørende global styring og fattigdom;
59. opfordrer EU- og AU-myndighederne til at investere fornyet politisk vilje i det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU og til at bidrage med de specifikke ressourcer, der vil gøre det i stand til at udnytte sit fulde potentiale;
60. opfordrer EU og det internationale samfund til at fremme og støtte demokrati, fred, retsstatsprincippet og en forvaltning uden korruption i udviklingslandene;
61. opfordrer EU og det internationale samfund til at gøre en ekstraordinær indsats for at støtte den offentlige administration i udviklingslandene med det specifikke mål at bekæmpe korruption og skabe et administrativt miljø, der er gennemsigtigt, upartisk og retfærdigt, og samtidigt at anerkende den centrale rolle, som ikke-statslige aktører og civilsamfundet spiller;
62. opfordrer alle udviklingslande til øjeblikkeligt at underskrive FN's konvention mod korruption og tage konkrete skridt til effektivt at gennemføre dens bestemmelser samt til at indføre mekanismer for overvågning af fremskridtene;
63. anerkender udviklingslandenes behov for at forbedre internationale regnskabsføringsstandarder med henblik på at forhindre skatteunddragelse og skatteflugt for dermed at opnå en bedre global skatteforvaltning;
64. opfordrer udviklingslandene til at inddrage parlamenter, lokale regeringer, civilsamfundet og andre ikke-statslige aktører i alle faser af formuleringen og gennemførelsen af politikker;
65. opfordrer udviklingslandene, navnlig dem, der har størst gavn af EU-bistand, til at styrke deres forsvarlige forvaltning i alle offentlige anliggender, navnlig i forbindelse med forvaltningen af den modtagne bistand, og opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en gennemsigtig og effektiv anvendelse af bistanden;
66. anerkender den afgørende forbindelse mellem sikkerhed og udvikling, og bemærker med bekymring de manglende fremskridt til opnåelse af en fredelig løsning i låste konflikter i EU's nabolande og i andre lande, og opfordrer EU til at revidere sin indsats på dette område;
67. opfordrer EU til at indlede en ambitiøs og konstruktiv dialog med alle traditionelle og nye donorer for at sikre, at millenniumudviklingsmålene opfyldes, og at fattigdomsbekæmpelse bliver ved med at stå øverst på den politiske dagsorden;
- *
- * *
68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt FN's generalsekretær.
-